

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. április

XVI/4. szám

Ilyen is régen volt! Az utolsó megjelenésünk óta annyi lelki élményben részesültünk – nemhiába, a húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe –, hogy lapunk terjedelme nem is tette lehetővé, hogy mindenről beszámoljunk! Élő Szigetünk életjeleket mutatott... Bárcsak a hétköznapokra is maradna ebből a lelkesedésből!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Szentatyánk, II. János Pál pápa 2000 áprilisában hivatalosan is megerősítette, hogy húsvét második vasárnapját, mint az Isteni Irgalmasság Vasárnapját kell megünnepelni az egész világon. Ez az ünnep 1938-ra megy vissza, amikor is Jézus egy látomásban azt mondta a most már szentté avatott Fausztina nővérnek: „Rajzolj egy képet rólam, úgy, ahogy most látsz engem, a következő felirattal: Bízom benned, Jézus! Azt akarom, hogy az egész világon lássák ezt a képet az emberek. A szívemből kiáradó sugarak azt a vért és vizet jelképezik, amelyek keresztre feszítésem napján ömlöttek. A világos sugár jelenti a vizet, mely megtisztítja a lelkeket. A vörös sugár a vér, mely életet ad nekik. Ígérem, hogy aki látja ezt a képet, nem veszik el. Már itt a földön győzelmet ígérek neki az ellenség felett, különösen a halála órájában. Én magam védem meg őt, mint dicsőségemet.” Azóta ez a kép bejárta már a világot, és egyre több templomban található meg.

Húsvét II. vasárnapján az evangélium szavaiból is ez az irgalmasság mutatkozik meg. Jézus húsvétvasárnap este megjelenik az apostoloknak, küldetést ad nekik, még pedig a bűnbocsánat szentségét. A bűnbocsánatban tapasztalhatjuk meg leginkább az Isten irgalmasságát. Ő végtelenül szeret bennünket, hiszen még a keresztdózatot is vállalta. Ez mutatkozik meg az Isteni Irgalmasság képen is.

Tamás apostol ekkor nincs velük, és talán el tudjuk fogadni a kételkedését, hiszen mi is gyakran csak annak hiszünk, amit látunk. De Jézus végtelen szeretetét mutatja az is, hogy eljön Tamáshoz, és megengedi neki a fizikai tapasztalást. Mert Jézusnak gondja van mindenkire. Ez is az Ő irgalmasságát mutatja. Mert nem akar senkit kétségek között hagyni. Neki fontos Tamás apostol és fontos az ő hite is. Erre a szeretetre Tamás nem tud másképp válaszolni, minthogy megvallja Jézust Urának és Istenének: Én Uram, én Istenem!

Jézus ezt válaszolja Tamás apostolnak: Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek. Jézus itt ránk gondol, és bennünket nevez boldognak, mert a hit sokkal fontosabb, mint a testi látás. Ez is az Ő irgalmassága. Nemcsak az apostolai részesülhetnek a látás örömeiben, hanem mi, késői keresztények is. Boldognak nevez bennünket Jézus, és azt akarja, hogy valóban azok is legyünk. Részesíteni akar az Ő irgalmas szeretetében és jóságában, hogy mindig vele együtt lehessünk.

Köszönjük meg Jézusnak ezt a nagy szeretetet, és kérjük az Ő húsvéti kegyelmét, hogy egyre inkább merítsünk irgalmasságából, és így Tamás apostollal együtt őszintén, tiszta szívvel tudjuk mi is mindig kimondani: Én Uram, én Istenem!

László atya

„Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom”

a Senior imaklub lelkinapja

A kapu pontosan 14 órakor kinyílt. A virágos, szép udvar végében lévő szoba meleggel és mosolygó nővérekkel várt bennünket, a Senior imaklub tagjait.

Március 23-án lelkigyakorlatra érkezünk a Ferences Szegénygondozó Nővérek esztergomi rendházába. Miután leültünk, megfigyeltem, hogy az ajtóval szemben lévő falon egy San Damiano-i feszület van, alatta pedig az oltáron lila lepel, égő mécsesek és gyertya, apró kavicsok és egy töviskoszorú.

Közösen énekelve kezdetét vette az együttlétünk, amely bemutatkozással folytatódott. Mindannyian elmondtuk, hogy miként kerültünk az imaklubba, vallottunk életünk állomásairól. A nővérek, Veronika, Teréz és Kinga megosztották velünk, hogy ők hogyan és mióta kerültek az esztergomi rendházba.

Ezután Kinga nővér képeket helyezett a szoba közepén lévő asztalra. Arra kért bennünket, hogy a nagybőjtre gondolva válasszunk belőlük egyet. Majd fogalmazzuk meg, hogy nekünk mit jelent a választott kép. Nagyon sok szép, tartalmas gondolatot hallottunk.

Teréz nővér szavai elrepitettek bennünket abba az időbe, amikor életünk egy-egy pontján Jézussal találkoztunk. Vajon észrevettük? Fordulópont lett a találkozás? Egy történetet hallottunk a mély hitről, amelynek főszereplője megélhette Isten csodálatos segítségét.

Veronika nővér a megbocsájtás fontosságáról beszélt, szintén egy történeten keresztül, valamint a félelmeinket is megnevezte.

Kinga nővér a mindennapi keresztjeinkről szólt. Megosztotta velünk, hogy neki a San Damiano-i feszület milyen sokat jelent.

/A kereszt az örökké élő, még a kereszten is diadalmaskodó Krisztus ikonja, rengeteg szimbólumot rejt: növényi mintákat, amelyekből a kereszt életfává lesz; kagylókat, amelyek a szív és szeretet jelképei, a bennük érlelődő igazgyöngy maga Jézus. A töviskorona már nem felismerhető: az Úr feje körüli dicsfényre változott. A legfelső körben már a mennybemenetelt láthatjuk: Jézus kezét nyújtja a rá várakozó angyaloknak, leges legfelül pedig egy félkörben Isten áldó keze van mindannyiunk felett.

A XII. századból való feszület egy szír szerzetes alkotása. Nevét onnan kapta, hogy Assisiben, a Szent Kozma és Damján tiszteletére emelt templomban függött. A kis kápolna már romokban állt, amikor Assisi Szent Ferenc 1206-ban, egyik magányos sétája alkalmával betért ide. Sorsdöntő volt ez a nap: az oltár feletti ikonkereszt előtt imádkozva életre kelni látta Krisztus arcát és hangot hallott:

„Menj és állítsd helyre házamat, mert mint látod, romokban hever” – a kérés értelmezhető a kis templomra, de magára az egyházra is. Ferenc ezután elfordult a világi értékektől, a krisztusi szegénységet választva elkezdte újjáépíteni a kápolnát, amely később a hozzá csatlakozott Assisi Szent Klára és társnői hajléka lett./

Bocsánatot kérek a nővérektől, hogy csak ilyen keveset írok arról, amit mondtak. Ennek az az oka, hogy szavaik nagyon mély lelki utazást tettem. Emiatt csak töredékesen vallottam erről.

Egy kis szünet után folytattuk a lelkigyakorlatot, Kinga nővér vezette Szent Ignác-i szemlélődő imával. Kinga nővér a bevezetőjében elmondta: „Isten nagyon meg tud érinteni bennünket saját érzékszerveinken keresztül.”

Az „Áldott légy Uram”-ra Veronika nővér behozta az Oltáriszentséget. Majd Kinga nővér Máté evangéliumából Jézus vízen járását olvasta fel. Kérte, hogy első hallásra a megértésére figyeljünk. A második felolvasást próbáljuk meg szívünkkel fogadni. A két felolvasás után, így fogalmazott: „Megpróbálom Isten jelenlétébe helyezni magamat. Annak az Istennek a jelenlétébe, aki teremtett, formált, aki akarta, hogy éljek. Aki nap, mint nap találkozik velem, aki elfogad úgy, ahogy vagyok most itt. Istennek most mindent a kezébe adok, ami foglalkoztat. Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom.”

Kérte, hogy idézzük fel az evangéliumot, próbáljunk megfogalmazni egy kegyelmet Istentől, amit kérünk önmagunk számára. Ezután az evangélium jeleneteit felidézve csendes gondolkodásra készítő kérdéseket hallottunk tőle. Ezek arra vonatkoztak, hogy mi miként láttuk a történetet. Milyennek láttuk a helyszíneket, Jézust, a tanítványokat? Mit jelentenek Péter és Jézus szavai? Mi az, amit láttam, ami megérintett a történetben?

Engedjük, hogy Jézus is szóljon hozzánk. Az imáidót a „Dicsőség” elmondásával fejeztük be. Az „Áldott légy Uram” felhangzásakor Veronika nővér kivitte az Oltáriszentséget, majd 10 perces elmélkedés következett, csendben. Ekkor átgondoltuk, hogy mi hatott ránk, hol találkoztunk Jézussal, milyen volt ez a találkozás. Milyen kegyelmet kértünk és kaptunk.

Lelki napunk végéhez érkezve megosztottuk egymással, hogy mi az, ami megérintett bennünket, mi az, amit magunkkal viszünk. Jólesett nekünk, hogy a nővérek örültek a találkozásunknak. Szerintük otthonosságot teremtettünk és mély erőt közvetítettünk.

Egy csokorba szedtem Senior klubos társaim véleményét: Tartalmas délután volt, ahol lelkileg is felkészültünk húsvét misztériumára. Biztatást kaptunk, hogy merjünk hinni, ne féljünk, Jézusnál semmi sem lehetetlen. Miként kell a mindennapi megtérésünket érteni. Elvonulással, elcsendesedéssel Istenhez tudunk fordulni. Jézus kinyújtja a kezét, nyugalmat, békességet ad a szívünkbe. A hit és a bizalom jelen van életünk minden napján, a Jóisten vigyáz ránk.

Ezen a délutánon a nővérek mosolyukkal, tanításaikkal, felénk fordulásukkal elérték azt, hogy én, Kinga nővért idézve, ezt érezzem: „Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom.”

Imafüzetünkben szereplő Ókeresztény áldással köszöntük meg a lelki napot, amely segített a nagybőjti napok mélyebb lelki megélését, a húsvét misztériumának befogadását.

Pazsiczky Mariann

Zarándoklat a Pléhkrisztushoz

a ferences nővérek vezetésével

Nagyszerdán a Rozália kápolnától indult közös keresztutunk az esztergomiak által nagyon ismert Pléhkrisztushoz. Szeretettel vártuk a kedves híveket, hogy ezekben az áldott nagyheti napokban együtt készüljünk hitünk legnagyobb ünnepére. Isten kegyelméből sokan csatlakoztak hozzánk, nővérekhez, és nagy örömeinkre – Isten örömeire is – fiatalok és régebb óta fiatalok egyaránt velünk imádkoztak Jézus utolsó útjára emlékezve.

A mi rendünknek különlegesen kedves a keresztútjárás. Ferences Alapítóatyánk minden nővérnek meghagyta, hogy igyekezzék mindennap követni a Megfeszítettet a keresztút imádkozásával, hogy követhesse majd a Feltámadottat is, odaát a mennyben. Így nagy örömmel készültünk mi is erre a szép napra.

Egy kedves ferences szentünk, Szent Pió atya elmélkedéseit választottuk a keresztúthoz. Számomra tényleg valóságos kálváriajárás lett belőle, bár nem számítottam rá. A napokban pont ekkor fáztam meg, és a sok készülődés, meg nagy várokozás - úgy éreztem-, felőrli minden erőmet.

A Pléhkrisztushoz vezető út pedig tényleg dombos, és bár gyönyörű, hisz Esztergom egyik legszebb természeti környezetében vezet végig, mégis egyre nehezebbnek éreztem lépteimet. Jézus viszont sosem hagyja el a benne bízókat, főleg nem hagyja egyedül őket a Hozzá vezető úton, így nagyon szép Istenélményben lehetett részem. Pont a negyedik stáció felé gyalogoltunk, és nagyon mélyen bennem volt, hogy bizony néha – főleg talán most – nekem is szükségem volna Máriára, talán egy erős Simonra, vagy egy együtt érző Veronikára... Ekkor az egyik kedves nővértársam oldalba bökött, és csendesen fülembé súgta, hogy lépjek oda egy nénihez, és segítsek neki.

Gondolataim megszakadtak, és kicsit nehézkesnek is vettem a felhívást, hiszen én magam is nagyon tántorogni éreztem lépteim. Mégis furcsa nagy öröm és lelkesedés fogott el, és egy pillanat alatt az említett néni mellett termettem. Átkarolva őt együtt folytattuk az utat, amit ő kedves mosollyal és karom édes szorításával viszonzott. Nagy béke szállt rám, mégis a legnagyobb ajándékot akkor tapasztaltam, mikor rádöbentem, hogy járásom megerősödött, sokkal könnyebbnek és lelkesebbnek éreztem magam. Az egyik stációnál aggódva akarta elvenni kezét karomról, mert azt hitte nehezíti lépteim, ám én ekkor örömmel szorítottam magamhoz, hiszen tudtam, hogy nem is ő támaszkodott rám, hanem olyan volt, mint ha én magam támaszkodtam volna rá. És ez így is volt, támaszkodtam az Ő szeretetére és hitére, kedves mosolyára, a benne élő Krisztusra, aki felemelt és megerősített engem.

Nagyon hálás vagyok, hogy ezen a szép nagyheti napon együtt járhattunk Jézussal Jézushoz azon az úton, melyen Ő minket olyan nagyon szeretett. Jézus ott volt köztünk és bennünk, amiről oly sokszor megfeledkezünk. Vagy talán néha el se hisszük?!
Krisztina nővér

„Mester, taníts minket imádkozni!”

Kurzust indítottunk, havonta egy szerda este találkozunk rendházunk vendégrészében, melynek első alkalma április 12-én volt. Családi hangulatban 15-en voltunk jelen.

A vágyunk elsősorban az, hogy találkozzunk Istennel, erősítsük a Vele való élő kapcsolatunkat a hétköznapiakban.

Ehhez segítségünkre vannak különböző imamódok és módszerek, melyekről nem csupán hallunk, hanem gyakoroljuk is, hogy ez által még közelebb kerüljünk a minket végtelenül szerető Istenhez.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Kinga nővér

Első gyónásra készülve

Négy gyermek édesanyjaként fontos számomra gyermekeim egészséges testi/lelki fejlődése. Ezért hálával és szeretettel gondolok László atyára, hiszen ő az, aki a lelki fejlődésüket olyan értékekkel gyarapítja, amelyek meghatározzák a jövőjüket.

Ennek egyik fontos lépcsőfoka az elsőáldozásra való felkészítés. Hiszem, hogy a készülődés legalább olyan fontos, mint maga az ünnep.

„*Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeketek...*” mondja Jézus, és ez az idézet a Szent Anna templomra/plébániára is igaz, ahol a felkészítés, az együtt eltöltött értékes idő, lassan egyre közelebb viszi a gyerekeket a kiskeresztől az első szentgyónásig, miközben játszva tanulnak Isten szeretetéről, irgalmáról, jóságáról, és észrevétlenül erős közösséggé kovácsolódnak.

Mi, szülők pedig csendben reménykedünk, hogy továbbadják ezt az örömteli reményt és erős hitet a következő generációnak.
Kecskeméti Melinda

Első gyónásra készültünk

Szerdán délelőtt elővettem a lelkítüköröt és kiírtam a bűneimet. Csütörtökön újult erővel mentem gyónni. Nagyon izgatott voltam. Másnap próbát tartottunk, készülve az ünnepi szentmisére. Mindenki szépen figyelt. Vasárnap fél 9-kor gyülekeztünk az iskolában, ahol megkaptuk a szép fehér ruhánkat. Felvettük, és elindultunk a templomba. Elkezdődött a mise. Nagyon jó volt abban a ruhában lenni. Kimentünk a keresztért, utána a gyertyáért, majd a kis keresztért. A mise után volt az agapé. Összefoglalva: nem volt rémisztő. *(B. Lilien)*

Amikor csütörtökön kiírtam a bűneimet, és már otthon megbántam azokat, éreztem, hogy az Isten már ott megbocsátott. Ahhoz képest, hogy azt hittem, a bűneim egy egész A4-es lapra fognak csak kiférni, csak negyed oldalt foglaltak el. Pénteken, miután meggyóntam a bűneimet, azt éreztem, mintha egy terhet vettek volna le a vállamról. Olyan felszabadultnak éreztem magam. Az Isten tényleg megbocsátott. A misén is szintén felszabadult voltam. Jó élmény volt a hívek elé kiállni és verset mondani, bűnmentesen. *(I. Bertalan)*

Zarándokoltunk

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepéhez közeledve, péntek délután a 3. osztályos diákok, akik májusban lesznek elsőáldozók, s először veszik magukhoz az Oltáriszentséget, a plébánia udvarán gyülekeztek. Csicseregve, vidáman, izgatottan várták, hogy a zarándoklat elinduljon a Bazilika felé.

László atya és a tanító nénik kérésére sorba rendeződtek a gyerekek, a szülők, s elindultunk a Duna-part felé. Mi, idősebbek alig győztük azt a gyors tempót, melyet a gyerekek diktáltak nekünk. Kérve a Kis-Duna partra, László atya kijelölte az 5 előimádkozót. Szépen, hangosan mondták a rózsafüzért, melyhez mi is csatlakoztunk.

Beérve a Bazilikába, mindenki elfoglalta a helyét. László atya röviden elmondta a gyerekeknek, hogy Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a Megváltó születésének hírüladását ünnepeljük. A szentmise keretén belül a lelki adoptálás fogalmát is letezik azok, akik vállalják 9 hónapon keresztül, hogy imádkoznak egy olyan megfogant magzatért, akinek életét abortusz fenyegeti. Kéri a Szűzanya közbenjárását a magzat megszületéséért, akit csak Isten ismer.

A lelki örökbefogadás a hit és a szeretet összekovácsolása.

A mise végén az atya megdicsérte a gyerekeket az odaadó figyelemért, részvételért. Kérjük közösségeinket, imádkozzanak az elsőáldozóinkért, kérjük Szűz Mária közbenjárását hitükért!

Vodicska Ferencné

Állóképes keresztút

„Éljük át Jézussal együtt, földi életének utolsó óráit...”

Virágvasárnapon az idei évben is bemutatásra került az állóképes keresztút a Szent Anna templomban. Már hagyománnyá vált, hogy zömében a Mindszenty iskola 8. osztályosainak közreműködésével kerül megrendezésre a keresztút, néhány esztergomi iskola diákjával kiegészülve.

A plébániával szoros kapcsolatban álló iskola lelki értékét, a közösség összetartó erejét bizonyítja az is, hogy a jelenlegi diákok mellett, volt mindszentys tanulók is szerepet vállaltak ebben a lélekemelő előadásban.

Megszokottá vált mindannyiunk számára, hogy elolvassuk a stációkhoz tartozó gondolatokat, elmélkedünk rajta. A diákok által bemutatott keresztút azonban azért is más, mint a többi, hiszen itt nem csak a szöveget hallhatjuk, hanem az egész szenvedéstörténet megelevenedik előttünk. Sokkal jobban át tudjuk érezni az események súlyát. Egy olyan tanítás ez évről évre, amely mindannyiunknak szól. Az állóképek, megható dalok segítenek minket abban, hogy átérezzük:

Jézus **értünk** szenvedett, **értünk** halt meg és **értünk** támadt fel.

Jó érzéssel és meghatottsággal tölthet el mindegyikünket, hogy a sokszor pimasz, visszafelelő kamaszok, milyen átéléssel, komolysággal mutatják be azokat az eseményeket, melyek megváltoztatták számunkra a világot.

Hiszem azt, hogy akik részesei voltak ennek az eseménynek, sokkal inkább tanúságtevői tudnak majd lenni a Feltámadottnak, hiszen ez egy különleges lelki plusz.

Köszönjük László atyának, aki nélkül ebben az évben sem valósulhatott volna meg az állóképes keresztút! A következő évig pedig: a nagycsütörtök szeretetét, a nagypéntek erejét, a nagyszombat csendjét és a húsvétvasárnapi feltámadás örömet adja meg az Isten mindnyájunknak!

Meszes Zsófia

Beszámoló a Karitászcsoport munkájáról

Lehetőségeinkhez mérten tartalmasan telt az elmúlt negyedév a karitászcsoport életében. A két plébánia egyesülését követően ténylegesen most indult el a közös karitászcsoport munkája, így szükség volt az eddig végzett különböző feladatok összehangolására. A januári találkozónkat szentmisével kezdtük, majd közös imádság után vázoltam a megújult csoportunk felépítésére, szolgáltatásra vonatkozó terveket. Szintén január folyamán felvettem a kapcsolatot a szentgyörgymezői karitászcsoport, az Esztergom-Bajóti karitászcsoport régió, valamint az egyházmegyei karitászcsoportjának vezetőjével és munkatársával. Jó lehetőség volt tapasztalatcserére és együttműködési lehetőségek áttekintésére.

Részt vettünk március 3-án a belvárosi templomban a keresztúton, és néhányan képviseltük a csoportot a régiós karitászcsoport keresztúton is.

Az Élelmiszerbankkal együttműködve - már sok éve - jelenleg heti négyszer, alkalmanként 15-25 családnak osztunk ételmezt a Belvárosi Plébánia-épületben. Február folyamán személyesen találkoztunk egy rövid beszélgetésre az egyedülálló és családos rászorulókkal (mintegy 70 családdal - ez családtagokkal 180 főt jelent!). Áttekintettük helyzetüket, többüknek állami, önkormányzati támogatást is tudunk javasolni, és vannak, akik nagyobb mértékben rászorulnak a karitászcsoport segítségére. A feltételeket is átbeszéltük, így most rendezettebb, szabályosabb keretek között zajlik az osztás. Néhány idősebb rászorulóknak otthonába visszük az adományt. Új önkéntesekkel is gazdagodtunk, az osztásban segítőkkel március elején tartottunk egy megbeszélést.

Az elmúlt negyedévben két ételmezt gyűjtést tartottunk, a nagybójtai gyűjtésbe a Vitéz János és a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola is bekapcsolódott. A gyűjtések során csaknem 700 kg ételmezt adományt és 76 ezer Ft pénzdólmányt kaptunk, melyből további tartós ételmezt vásároltunk. Összesen 54 csomagot adtunk át egyedülálló és családos testvéreinknek, és sikerült tartalékot is képezni, melyből egy ideig rendszeres segítséget nyújthatunk a leginkább rászorulóknak. Hálás köszönet az adományokért a híveknek és az iskoláknak!

Mivel nincs tároló helyünk, ruhaneműt nem fogadunk, de célgyűjtéssel két családnak segítettünk ruhaadománnyal, valamint gyógyszer-támogatással is beteg testvéreinknek. A ferenccs nővérekkel meglátogattunk néhány családot, akik nagy szeretettel és nagy szükségben fogadtak minket. Hosszabb beszélgetés során jobban megismertük őket, szükségüket, és sor került közös imádságra is.

Az önkéntes munkába diákok is bekapcsolódtak. Jelenleg három középiskolával van szerződésünk, az elmúlt két hónapban 5 fiatal összesen 28 óra önkéntes munkát végzett a karitászcsoportban.

Szeretettel hívunk és várunk továbbra is segítő testvéreket az ételmeztosztásba, valamint keresünk jó szándékú embereket is, akik adományokkal, adott esetben szakmukkal tudnák

nak segíteni. Csatlakozási, adakozási szándékot kérem, jelez-
zék a plébánián!

**És a legfontosabb: kérjük minden testvérünk imáját és
közbenjárását a karitás csoportért és munkájáért.**

Lesták Zoltán állandó diakónus

Imaórák...

Kedves köszöntés az elején, az invitáló plakáton egy, a témát jelző idézet, kedves gondolat, imarészlet az est tartal-
mából, költőktől, hitvallóktól... Nagyszerű közösség. Isten kö-
zelében lenni, imák, énekek, és mindezt megélni... és még sok
nagyszerű gondolattal tudnánk jellemezni a Szent Anna plébá-
niai közösség imaóráit. Nevezhetnénk úgy is „imádságos szép-
irodalmi est”.

Sokak számára nem ismeretlenek a bevezetőben olvasot-
tak, hisz mindezt magába foglalja az az imaóra, amit minden
hónapban megtart a Szent Anna plébánia közössége a Mind-
szenty iskola aulájában, vagy jó időben, a plébánia udvarán.

Amikor legelőször meghallottam a hirdetésben az ima-
órát, kíváncsivá tett, hogy mit is takar? Abban nem volt két-
ségem, hogy Isten, Jézus Krisztus és a Szentek közelében lehe-
tek, de gondolatban többször feltettem magamnak, mi is törté-
nik ott, hogyan is néz ki?

Az egyik alkalmat megragadva, részt vettem rajta. Már az
ajtóban kedves szóval fogadtak. Kétoldalas nyomtatott lapot
kaptam, majd helytel kínáltak. Miután elhelyezkedtem, a ke-
zembe vettem és olvasni kezdtem. Közösségi imák és vallásos
énekek voltak rányomtatva. Az alkalmon nagyon sok kedves
ismerős ember volt, többek között az esztergomi templomok-
ból, iskolákból általam is ismert személyek.

Az imaórát a lelkipásztor nyitja meg az Oltáriszentség je-
lenlétében. Ezt követően a főszervező, aki az imaórát össze-
állítja és vezeti, köszönti a helyszínen jelenlévőket és a Mária
Rádió hallgatói közösségét. Nagyon sok vallásos tartalmú,
szépirodalmi vers, szöveg hangzik el, nagyszerűen felkészült
előadók tolmácsolásában, akik egyházközségünk hívei. Mindig
az aktuális tematikának megfelelő versek és részletek, a kor-
szak legnagyobb alkotóitól. Minden verset összekötő szöveg,
egy-egy szép idézet vagy ének vezet fel. Az est folyamán külö-
nösen nagy figyelmet fordítanak a helyszínen megjelent közös-
ség bevonására, ami közös énekkel és imával gazdagítja ezt az
eseményt.

Teljes lelki feltöltődést is nyerhetünk az imaórán való
részvétellel, melyet magunkkal vihetünk és felhasználhatjuk a
következő napok során. Az alkalomnak van egy közösségépítő
„küldetése” is, a szervezők erre is különösképpen figyelnek,
sok időt fordítanak rá, mely számomra már az első alkalom
során is teljes mértékben érződött. Ószintén szólva már az első
alkalom után olyan érzésem volt, mintha több éve tagja lennék
az imaóráknak. Azóta jó néhányszor részese is voltam. Min-
denkinek ajánlom figyelmébe, aki részt szeretne venni ezen a
lelki megújuláson, Isten közvetlen közelében, szellemi felfris-
sülésben!

Végezetül szeretném megköszönni az imaórákon résztvevő
hívek jelenlétét, a verseket előadók felkészültségét, a lelkipász-
torok támogatását, valamint az imaóra főszervezőjének a példa-
értékű munkásságát! Nélküle, és segítői nélkül ez a csodálatos
alkalom nem valósulhatna meg.

Befejezésül egy szép idézetet szeretnék megosztani, amit
már az imaórán is hallhattunk:

Sík Sándor: Üdvözlégy!

*„Magasztalja én lelkem az Urat,
És Azt, akiben teljes az Ő kedve,
Akiben minden titkot megmutat,
Egyetlen szép mosollyá édesedve...”*

Szabó Bálint

Háttér munka – fejlemények, gondolatok...

- A Kálvária kápolna felújításának a kivitelezése még nem
kezdődött el az ideiglenes tetőzet alatt, viszont az épület kiszá-
rítása megtörtént. Az ajtó ideiglenesre cseréltük a javítás/fel-
újítás idejére (Fa-Míves Kft. – Schlosser Attila), a kovácsolt
csillárt pedig elvittem Horváth György díszműkovács műhelyé-
be. Árajánlatot is kaptunk a kálvária területének teljes takarítá-
sára (bozótirtás, fakivágás), de ezt nem tudjuk felvállalni. Elin-
dult a tulajdonviszonyok rendezése is, miszerint a terület a
Város tulajdonába fog kerülni. Első körben a stációk közvetlen
környezetével kell inkább foglalkoznunk, hogy ott is előbbre
léphessünk.

- „Generációk imakapcsolata” programunk befejező aktu-
sára kerítünk sort 23-án, vasárnap 16 órakor a Mindszenty
aulában. A mozgalmunkba bekapcsolódóknak ott derül majd ki,
hogy ki is imádkozott értünk. Meg is hívtunk mindenkit, akik
ezt az imaszolgálatot vállalták közösségünk hitéletének erősíté-
sére!

- Egyházközségünk egyik legrégebb összetartó közössége
az énekkarunk. Ugyan új tagok nem akaródnak jönni közénk,
karnagyunk/vezető szakemberünk sincs, mégis „megbátorod-
tunk” egy kis megtorpanás után! Gyertyaszentelő, hamvazó-
szerda, két gyászmise, húsvét vasárnap: ennyi a tavaszi mérle-
günk, ahol is – többek visszajelzése alapján is – nagyon szépen
sikerült az éneklés. Botcsinálta vezetőként megköszönöm ének-
karosaink kitartását, igyekezetét, a csapat lelkesedése példa ér-
téktű egész közösségünk számára. Természetesen továbbra is
várjuk az új tagokat, még inkább új karnagyot is!

- Májusban lesz templomainkban az elsőáldozás, örömteli,
hogy a covidos idők után újra imaórát szervezhetünk a Szent
Anna környéki gyermekeinknek. Köszönöm László atya és a
mindszenty pedagógusok segítségét a betanításban és az ima-
óra lebonyolításban!
Nyitrai László

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)

5860 0575-1200 9817-0000 0000

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Jakubik Leila Jakubik Janka
Fellner Sára Misák Dániel

Elhunytak: Bagyi Márta Jolán 87 éves
Bánkuti József 81 éves
Kraszlán Gáborné, Tóth Ilona 84 éves
Galgóczi Jánosné, Nemesszeghy Irén 86 éves
Pozsonyi Árpád 80 éves
Szabó Attila 63 éves
Bánkuti Józsefné, Lovász Julianna 77 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
Sokszorosítás: **Szori Print Vincze Nvmda**